

2. Al cap de dos anys quan es tracta de delictes majors culposos o de delictes menors dolosos o culposos.

3. Al cap de sis mesos quan es tracta dels delictes d'injúria o calúmnia.

4. Al cap de tres mesos quan es tracta de contravencions penals."

Disposició final sisena

El present Codi penal entrarà en vigor al cap de sis mesos de ser publicat íntegrament al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 21 de febrer del 2005

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Llei 10/2005, del 21 de febrer, qualificada de modificació del Codi de procediment penal

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 21 de febrer del 2005 ha aprovat la següent:

Llei 10/2005, del 21 de febrer, qualificada de modificació del Codi de procediment penal

Exposició de motius

La promulgació del nou Codi penal obliga a derogar o a modificar certes normes del Codi de procediment penal, que ja havia estat modificat globalment mitjançant la Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, del 10 de desembre de 1998, i parcialment per la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, del 29 de desembre del 2000, per adequar-lo a la nova normativa substantiva. Certs articles, especialment els que feien referència a les

figures de la suspensió i la substitució de les penes, han hagut de ser derogats, en tractar el nou Codi penal aquestes figures punitives, i en d'altres, també relatius a les mateixes figures, però de contingut processal, s'han hagut de realitzar les modificacions oportunes.

Aprofitant l'oportunitat, s'han esmenat altres articles que presentaven petits defectes que s'havien fet palesos en el decurs de la seva aplicació i que entorpien el procediment penal innecessàriament o creaven disfuncions en la pràctica judicial. La inclusió de les dites modificacions, que no tenien un lligam directe amb la nova normativa material, i la mateixa extensió de les modificacions realitzades exclouia la possibilitat de procedir a les modificacions preteses mitjançant una disposició final del nou Codi penal, i per això s'ha cregut oportú promulgar de manera separada la present Llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal.

Article 1 Derogacions

Queden derogats els articles 215, 216, 217, 220, 222 i 223 del Codi de procediment penal vigent.

Article 2 Modificacions

Es modifiquen els articles 2, 7, 14, 16, 21, 23, 26, 30, 31, 39, 41, 55, 77, 103, 104, 108, 110, 122, l'intitulat de la secció setzena del Capítol IV del Títol segon i els articles 122 bis, 122 ter i 122 quater, i els articles 123, 129, 130, 132, 163, 164, 165, 166, 196, 200, 202, 205, 208, 213, 214, 219, 221, 230, 232 i 264 del Codi de procediment penal vigent, que queden redactats com segueix:

"Article 2

La facultat d'administrar justícia en matèria criminal, jutjant i fent executar allò que hagi estat jutjat, correspon exclusivament al Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, al Tribunal de Corts, al seu president, al Tribunal de Batlles i als batlles, sense perjudici de la competència que correspongui a altres òrgans internacionals en mèrits dels tractats corresponents establerts d'acord amb el que disposa l'article 65 de la Constitució."

"Article 7

1. Els batlles i els magistrats han d'abstenir-se, i en cas de no fer-ho poden ser recusats, en els supòsits següents: matrimoni o situació de fet equivalent, o parentiu fins al quart grau amb qualsevol de les parts, el seu advocat o el representant del Ministeri Fiscal; ser o haver estat tutor, advocat o procurador de qualsevol de les parts; estar o haver estat denunciat, acusat o demandat per qualsevol de les parts, llevat que la denúncia, acusació o demanda no hagi estat admesa o hagi estat rebutjada per manca manifesta de fonamentació; tenir o haver tingut qualsevol relació jurídica, mercantil o econòmica amb qualsevol de les parts o els seus advocats; tenir plet civil pendent amb qualsevol de les parts o el seu advocat; tenir amistat o enemistat manifesta amb qualsevol de les parts o els seus advocats; tenir interès directe en l'objecte del plet; ser el superior jeràrquic d'una de les parts en litigi.

2. No poden fer sala conjuntament aquells batlles o magistrats que estiguin units per vincle matrimonial o situació de fet equivalent, ni aquells que tinguin entre ells parentiu fins al segon grau de consanguinitat o d'afinitat.

3. Poden recusar el Ministeri Fiscal, el processat, l'actor civil o l'acusador particular, el responsable civil subsidiari o llurs advocats.

4. El president dels batlles i els dels tribunals respectius han de ser informats pel batlle o magistrat que hagi decidit abstenir-se de les seves motivacions i decidirà sobre la procedència de la seva admissió. Quan el president dels batlles s'abstingui ho ha de notificar al batlle més antic i al més jove en el càrrec, adscrits a la secció afectada, els quals han de decidir sobre la procedència de la seva admissió. Quan el president del tribunal s'abstingui ho ha de notificar als altres magistrats, els quals han de decidir sobre la procedència de la seva admissió.

5. El Tribunal Superior resol sobre les recusacions dels membres del Tribunal de Corts, i aquest, sobre les dels batlles. Si la recusació s'adreça a un membre del Tribunal Superior, l'ha de resoldre una secció de tres membres de la qual no pot formar part el recusat.

6. Per mentre se substancii la recusació, el magistrat recusat s'ha d'abstenir d'entendre la causa. Quan es tracti d'un batlle, el substitueix en la instrucció el batlle següent en el torn."

"Article 14

L'acció penal per delictes o contravençió penal és pública. El Ministeri Fiscal l'exerceix en tots els casos en els quals la llei no requereix la instància de la part agreujada o ofesa.

No són part en el procediment els denunciants o els perjudicats que no s'hagin constituït formalment en acusació particular o privada, o en actor civil.

L'exercici de l'acció penal pels perjudicats o els ofesos per la infracció perseguible d'ofici o perseguible prèvia denúncia, comporta obligatòriament la presentació de la querella corresponent, en la forma prevista a l'article 39, la constitució en acusació particular, la designació d'advocat i de domicili al Principat i, posteriorment, la petició de pena concreta contra l'autor i els altres participants de la infracció en el moment de la qualificació jurídica de la causa.

La constitució en acusació particular pot produir-se en qualsevol moment de la instrucció de la causa fins que no s'hagi dictat acte de conclusió del sumari.

Les associacions i les corporacions legalment constituïdes poden exercir les accions penals i civils per a la defensa dels interessos col·lectius que representen. Aquestes persones jurídiques actuen per mitjà del seu representant legal."

"Article 16

1. L'acció penal derivada dels delictes o contravençions penals a què fan referència els articles 158, 168, 179.2, 193, 232 i 514 del Codi penal, requereix la prèvia denúncia o querella de la persona ofesa, del seu representant legal o del Ministeri Fiscal, en els supòsits allí establerts, que haurà de ponderar els interessos concurrents. L'exercici de l'acció penal pels perjudicats comporta els mateixos requisits que per als delictes perseguibles d'ofici a què fa referència l'article 14 anterior.

En aquests delictes, de caràcter semipúblic, el perdó de l'ofès no extingeix l'acció ni la responsabilitat penal.

2. L'acció penal derivada dels delictes a què fan referència els articles 179.1, 242, 479, i 487 del Codi penal, així com les contravençions penals de danys en accident de circulació a què fa referència l'article 485 del Codi penal, requereix la interposició prèvia de querella del perjudicat o del seu representant legal.

En aquests delictes, de caràcter privat, l'exercici de l'acció penal s'efectua com a acusació privada, en la forma i en les condicions de l'article 14, i la renúncia a l'acció penal feta en qualsevol estat del procediment comporta l'extinció i l'arxiu de la causa."

"Article 21

L'acció penal s'extingeix per l'amnistia, la prescripció i la mort de l'inculpat, però subsisteix la civil contra l'infractor o els seus hereus i dretahents, que solament pot exercir-se davant la jurisdicció civil.

L'indult no comporta l'extinció de l'acció penal, però s'ha de tenir en compte en el moment de l'execució de la pena. Llevat que el decret d'indult prescriu el contrari, quan a un fet delictiu li sigui aplicable més d'un indult, s'apliquen tots de forma acumulada."

"Article 23

1. L'atestat ha de contenir:

a) El lloc, l'hora, el dia, el mes i l'any en què s'inicia.

b) El nom, la professió, l'estat civil i el domicili de cada una de les persones que hi han intervingut.

c) Les declaracions, els informes i els resultats de qualsevol diligència i dictamen abreujats, tendents a obtenir no solament el coneixement complet del fet reputat criminal i de totes les circumstàncies, tant adverses com favorables, que contribuïran a la qualificació exacta del delictes, sinó també la referència de qualsevol presumpció, indicatiu o sospita pels quals puguin arribar-se a descobrir els autors i els còmplices.

d) La signatura de tots els qui han intervingut en les diligències, o la menció del motiu pel qual no signen.

e) La determinació dels agents de policia que hi han intervingut i de les diligències practicades per cada un d'ells

així com la llista completa de totes les armes, els instruments, els vehicles, els telèfons mòbils, els objectes, els documents i altres béns intervinguts amb indicació del lloc on es troben, quan no puguin ser units a l'expedient d'acord amb el que disposa el punt 2 de l'article 26. Igualment s'ha de precisar el lloc i la persona del dipositori en el cas de vehicles accidentats.

2. Els atestats i les manifestacions que efectuen els agents de policia a conseqüència de les indagacions que han practicat es consideren denúncies a efectes legals. En qualsevol cas, en l'atestat no s'ha de fer menció de la qualificació jurídica dels fets continguts."

"Article 26

Per reunir les proves necessàries, els agents del Servei de Policia, sempre que sigui necessari, han de:

1. Traslladar-se al lloc de la infracció; procedir a tota constatació material, realitzant, quan escaigui, el reportatge fotogràfic o audiovisual corresponent; fer-se assistir per persones amb competència especial, requerides a aquest efecte; prendre declaració a tota persona susceptible d'aportar indicacions; procedir a les perquisicions necessàries amb el consentiment previ i signat de la persona que ocupi el lloc i sempre amb l'obligació de notificar-li prèviament el dret que té de negar-s'hi.

En cas de negativa o absència de la persona interessada, la policia necessita autorització escrita del batlle.

L'autorització del batlle ha de concretar els domicilis o les dependències on s'efectuaran els escorcolls i raonar la conveniència de l'escorcoll a practicar. L'autorització es presenta a qualsevol persona que ocupi el lloc o les dependències. En cas d'absència de l'ocupant l'escorcoll s'ha de practicar en presència d'un secretari judicial que n'aixequi acte amb la llista de tots i cada un dels documents i béns intervinguts. Excepcionalment i per raons d'urgència, l'escorcoll es pot practicar sense la presència del secretari judicial, amb l'autorització verbal prèvia del batlle, que haurà de raonar l'autorització amb posterioritat.

2. Retenir totes les peces i els objectes que es refereixin a la infracció, en parti-

cular les armes i els instruments que han servit o eren destinats a perpetrar-la, i també tot allò que sembli haver estat producte de la infracció o en pugui constituir un indici. Els objectes intervinguts han de ser precintats i s'han d'adjuntar a les diligències practicades, juntament amb l'inventari complet. Quan pel seu volum o altres característiques els béns requisats no puguin ser adjuntats a l'expedient, se n'ha de fer la llista corresponent indicant el lloc on es troba cadascun i la persona que se'n fa càrrec, i els béns han de quedar a disposició judicial. El precinte de tots els béns intervinguts pot ser aixecat únicament pel batlle o el tribunal. Als béns que no tinguin interès per a la causa se'ls ha de donar, al més aviat possible, el destí a què fa referència l'article 79.

Fins i tot en el cas que la policia no hagi tingut temps material d'examinar tots els objectes retinguts, aquests objectes han de ser lliurats al batlle, llevat que, mitjançant l'autorització corresponent, el batlle autoritzi la policia a examinar-los per un termini màxim de deu dies, sense perjudici que posteriorment s'acordi la pràctica d'una prova pericial d'acord amb el que disposen els articles 80 i següents del present Codi.

3. Entrar en un domicili o un altre lloc i registrar-lo quan un delinqüent immediatament perseguit s'hi amagui o s'hi refugii, o bé sigui sorprès in fraganti en la comissió d'un delicte. Si es procedeix a una perquisició s'han de complir les formalitats previstes als punts 1 i 2 anteriors.

4. Intervenir les comunicacions telefòniques, telegràfiques, postals o altres, amb autorització judicial prèvia, en les condicions previstes a l'apartat segon de l'article 87.

5. Procedir als enregistraments tècnics audiovisuals oportuns."

"Article 30

La persona contra la qual no existeix cap indici que deixi suposar que ha comès o hagi intentat cometre una infracció penal només ha de romandre a les dependències policials o judicials el temps necessari per declarar en qualitat de testimoni.

Si de la declaració en resulten indicis de participació delictiva del testimoni en el delicte investigat o en un altre, s'ha d'aturar immediatament la declaració i procedir de la forma prevista a l'article 24 i següents del present Codi."

"Article 31

Acabada l'enquesta preliminar, la totalitat de les diligències practicades han de ser trameses immediatament al batlle instructor. La tramesa de l'expedient i dels objectes personals de l'interessat no pot superar els terminis establerts a l'article 28 quan afectin una persona detinguda o s'hagi procedit a la retenció del seu permís de conducció, d'armes o una altra documentació personal."

"Article 39

L'acció penal únicament pot exercir-se mitjançant querella, de conformitat amb les normes següents:

1. En l'escrit d'interposició s'han d'expressar les mencions d'identitat del querellant i les del querellat de les quals es tingui coneixement, l'exposició detallada dels fets amb la seva qualificació jurídica i de les diligències que se sol·licitin, i les pretensions sobre la situació processal i els béns del querellat.

2. En el supòsit d'infraccions de calúmnia, injúria i difamació s'ha d'intentar prèviament la conciliació judicial, i quan hagin estat proferides en un judici, és necessari obtenir prèviament l'autorització del batlle o el tribunal corresponent.

3. La querella ha d'estar signada pel querellant o el seu procurador o representant, i el seu advocat. En tot cas el batlle ha de rebre amb posterioritat la declaració del querellant, si és una persona física, o del representant legal de l'entitat, si és una persona jurídica, mitjançant la comissió rogatòria corresponent o qualsevol altre mitjà al seu abast.

Presentada la querella, el batlle l'admet o la rebutja segons que els fets puguin ser o no constitutius de delicte i, en el primer cas, mana la pràctica de les diligències oportunes i exigeix, si ho creu convenient, la prestació de fiança en la quantia i la classe que es considerin necessàries."

"Article 41

Quan sigui manifest que els fets són clarament constitutius de delicte o contravenció penal, o que no ho són, no és procedent incoar diligències prèvies. En aquest darrer supòsit s'ha de procedir a arxivar les actuacions com a diligències indeterminades."

"Article 55

Abans de la primera declaració de l'encausat, el batlle l'ha d'informar davant d'advocat dels drets que té; a més, l'encausat ha de signar conforme li ho han notificat i ha de mencionar o ratificar la designació d'advocat. Si l'encausat no n'ha designat, actua sempre l'advocat de guàrdia.

Seguidament l'advocat de l'encausat, ja sigui el lletrat de guàrdia o aquell que hagi designat, pot entrevistar-se amb l'encausat i, simultàniament, tenir accés a les actuacions practicades, llevat que se'n decreti el secret sumarial, de totes o d'una part.

Posteriorment, es pren declaració a l'encausat."

"Article 77

Si la perquisició s'efectua al domicili de l'inculpat, pot practicar-se a qualsevol hora del dia o de la nit, i en presència seva, si s'hi troba.

Si s'efectua al domicili de qualsevol altre ciutadà, i excepte que el batlle ho cregui imprescindible, solament pot realitzar-se de les 6 hores a les 21 hores. L'interessat té dret a assistir-hi si es troba al domicili.

En cas d'absència de la persona interessada o de l'inculpat, o d'una persona designada per un d'ells, ha de ser-hi present el secretari judicial, que n'ha d'aixecar l'acta corresponent."

"Article 103

El batlle pot decretar, en l'autorització posterior, raonant els motius d'aquesta mesura excepcional endemés d'aquells que consisteixen en la imputació del delicte al processat, la presó provisional o l'arrest provisional, en qualsevol de les seves tres modalitats, del processat per un delicte:

1. Quan la llibertat del processat presenti un perill per a la seguretat pública, o bé el fet hagi causat alarma social.

2. Si existeixen motius, tenint en compte les circumstàncies dels fets i la gravetat del delictes i la pena assignada, per creure que el delinqüent intentarà sostreure's a l'acció de la justícia.

3. Si el delictes ha causat un perjudici a un tercer i no ha estat presentada una caució o una fiança suficient.

4. Si la detenció és necessària per a la protecció del processat o per prevenir la reiteració del delictes.

5. Si l'inculpat no compleix l'ordre de compareixença dictada pel tribunal o el batlle.

6. Si el manteniment en llibertat pot perjudicar el desenvolupament normal de la instrucció.

El batlle pot fer controlar en tot moment, mitjançant el Servei de Policia, la presència del processat al lloc assignat en cas d'arrest.

Les mesures de control monitoritzat mitjançant sistemes de vigilància electrònica no poden adoptar-se sense el consentiment previ de l'interessat, i les despeses telefòniques o d'una altra mena generades van a càrrec del processat, llevat del cas que no disposi de recursos econòmics suficients."

"Article 104

Contra la resolució del batlle que acorda o denega la presó, l'arrest o la llibertat provisionals, o qualsevol mesura d'assegurament de la responsabilitat civil, pot interposar-se recurs d'apel·lació en la forma prevista a l'article 194 del present Codi.

El batlle ha d'advertir el processat i el responsable civil del dret que els atorga el present article."

"Article 108

El termini de presó provisional o d'arrest provisional amb o sense control monitoritzat no pot excedir quatre mesos.

No obstant això, el batlle o el tribunal competent poden, per resolució raonada, prorrogar aquest termini pel mateix temps, transcorregut el qual s'ha d'acordar preceptivament la llibertat provisional si es tracta de delictes menors. En cas

de delictes majors, i únicament pel que fa a la situació de presó provisional, les pròrroques són de quatre mesos i no poden excedir de dues. Excepcionalment hi cap una tercera pròrroga en el cas de causes seguides per delictes de tràfic de drogues, de segrest, de tràfic d'infants, de tràfic il·legal d'armes, de proxenetisme, de terrorisme o de blanqueig de diners o de valors provinents dels dits delictes, així com d'associació per atemptar contra el Principat o l'ordre constitucional.

En tot cas, el termini de presó provisional no pot excedir la meitat de la pena assenyalada al Codi penal pel o pels delictes pels quals s'ha processat, tenint en compte el sistema d'acumulació de penes, i el termini d'arrest no pot excedir vuit mesos.

Si es produeix apel·lació, el termini de presó preventiva no pot excedir divuit mesos a partir de la notificació de la sentència i, en tot cas, s'ha d'acordar preceptivament la llibertat provisional quan el termini de presó provisional arribi al de la pena imposada pel tribunal de primera instància.

Si després de la comissió del delictes, trobant-se l'encausat en situació de presó o d'arrest provisionals, sobrevé la seva demència, el batlle o el tribunal han de disposar el seu ingrés en un establiment adequat, del qual ha de sortir, quan s'obtingui l'alta mèdica i havent-ne informat prèviament l'autoritat judicial, per continuar en la mateixa situació processal anterior. L'internament suspèn els terminis establerts per a la presó i l'arrest provisionals, sense perjudici que pugui ser tingut en compte posteriorment per a l'abonament de la pena de presó o d'arrest. Contra la decisió d'internament adoptada pel batlle instructor o el tribunal es pot interposar recurs, d'acord amb el que disposen respectivament els articles 194, 195 i següents del present Codi."

"Article 110

1. El batlle pot condicionar l'efectivitat de la llibertat provisional a la prestació prèvia d'una fiança o a satisfer, excepcionalment, en el termini màxim de 24 hores, i ha de determinar la naturalesa i la quantitat que s'hagi de prestar, atesa la naturalesa del delictes, el quantum del

perjudici ocasionat, la solvència i els antecedents del processat, l'interès eventual d'aquest a sostreure's a l'acció de la justícia i la repercussió social del fet.

El batlle pot en tot moment, si ha variat la seva apreciació anterior del fet o de les circumstàncies, modificar l'import de la fiança o deixar sense efecte la llibertat provisional i acordar novament la presó o una altra mesura restrictiva de drets.

2. El batlle també pot condicionar l'efectivitat de la llibertat provisional al compliment d'una o més de les obligacions següents:

a) Justificar l'exercici d'un treball regular.

b) Presentar-se en terminis prefixats a la Batllia o a l'organisme que el batlle determini.

c) Abstenir-se de conduir vehicles automòbils, amb entrega del permís de conduir. En el cas que durant la instrucció de la causa es permeti a l'interessat conduir per treballar, cada dia ha de ser comptat com a mig dia de pena de retirada del permís.

d) Abstenir-se d'assistir a llocs públics determinats o d'atansar-se o entrar en contacte amb una o més persones, o de circular o romandre en una vila o en un radi prop del domicili o el lloc de treball de la víctima o terceres persones.

e) Romandre al domicili durant els horaris establerts pel batlle, amb o sense control monitoritzat.

f) Romandre al Principat amb entrega, si escau, de la documentació d'identitat i el passaport, amb o sense control monitoritzat.

g) Sotmetre's a certes mesures mèdiques d'examen, tractament o cura, fins i tot en règim d'hospitalització.

h) Abstenir-se de lliurar xecs, amb entrega dels talonaris, si escau.

i) Justificar el compliment de càrregues familiars imposades legalment.

j) Abstenir-se de fer ús de cap arma, amb entrega del permís d'armes i d'aquestes armes, si escau.

En cas d'incompliment el batlle pot ordenar la presó o l'arrest immediatament.

Les mesures de control monitoritzat no poden adoptar-se sense el consentiment previ de la persona interessada, i les despeses telefòniques o d'una altra mena generades van a càrrec del processat, llevat del cas que no disposi de recursos econòmics suficients.”

“Article 122

Realitzades les proves sol·licitades, o desestimades per resolució raonada, el batlle dicta aute de conclusió del sumari, que es notifica a l'acusador particular o privat, a l'actor civil, al processat i a les persones declarades responsables civils. Així mateix, es notifica al Ministeri Fiscal i es trameten els autes al tribunal competent.”

“Secció setzena. Entrega vigilada d'objectes delictius i agent encobert

Article 122 bis

1. El batlle instructor, o si escau el batlle de guàrdia, pot autoritzar a demanda del director del Servei de Policia la circulació o l'entrega de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes, així com armes de foc, obres d'art, moneda falsa, representacions d'infants dedicats a activitats sexuals o de les seves parts sexuals, òrgans humans, objectes o diners i valors procedents d'una operació de blanqueig de diners. Per adoptar aquestes mesures, s'ha de tenir en compte si són necessàries en relació amb la importància del delictes i amb les possibilitats de vigilància.

2. La circulació o l'entrega controlada consisteix a permetre trameses il·lícites de drogues, objectes o substàncies esmentades en el paràgraf anterior, així com de les coses o valors que les hagin substituït, i fer-ne un seguiment de la circulació, la sortida o l'entrada sense interferència que ho obstaculitzi per part de l'autoritat o dels seus agents i sota la seva vigilància. Aquesta operació té per finalitat descobrir o identificar persones involucrades en la comissió d'algun delictes en relació amb les dites drogues, els objectes o les substàncies o de prestar ajuda a autoritats estrangeres que persegueixen els mateixos fins.

3. Els funcionaris de Policia han de donar compte de llur actuació de forma immediata al batlle competent.

Article 122 ter

El batlle instructor, o si escau el batlle de guàrdia, pot autoritzar a demanda del director del Servei de Policia la participació activa d'un agent encobert en els delictes relacionats amb la droga, les armes de foc, la moneda falsa, el proxenetisme, el terrorisme, la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia, el tràfic d'òrgans humans i el blanqueig de diners.

Aquest agent encobert ha de revestir obligatòriament la condició de funcionari de Policia amb funcions de policia judicial.

Article 122 quater

Per aplicació dels dos articles anteriors, sense perjudici del que disposin els convenis internacionals sobre la matèria, el batlle competent pot condicionar l'acord donat a les autoritats estrangeres al compliment de requisits particulars en relació amb l'organització i el control de la mesura per part de les autoritats andorranes.

En tots els casos, el Servei de Policia i les autoritats judicials andorranes han de ser informats amb la màxima diligència del desenvolupament de la mesura i de tot esdeveniment que pugui tenir transcendència en l'operació.”

“Article 123

Rebuts els autes, el tribunal els posa de manifest immediatament a la Secretaria del tribunal, al fiscal, a l'actor civil, al querellant, al defensor o als defensors i als tercers responsables, dins un termini conjunt de 15 dies, per tal que puguin proposar:

- a) La pràctica de noves diligències sumarians.
- b) La pràctica d'aquelles proves que no es puguin practicar en el moment de la vista.
- c) El sobreseïment de la causa.
- d) Qualsevol altre pronunciament convenient al seu dret.
- e) L'obertura del judici oral. Quan el fiscal sol·liciti l'obertura del judici oral, en el mateix escrit ha de formular la

qualificació provisional dels fets i ha de proposar les proves de les quals intenti valer-se.”

“Article 129

El sobreseïment definitiu és irrevocable i deixa fermament tancat el judici.

El sobreseïment provisional deixa el sumari obert fins a l'aparició de noves dades o comprovants, llevat del cas de prescripció.

En cas de sobreseïment provisional o d'extinció de l'acció penal per raó de la mort de l'imputat, sempre que en aquests casos quedi comprovat el fet criminal, els diners o valors que provenguin de delictes major o de delictes menor i els béns adquirits amb aquests o llur contrapartida poden ser objecte de comís d'acord amb el que es disposa a l'article 70 del Codi penal. A aquest efecte, el procediment ha de continuar amb la representació dels hereus o els representants legals del processat, que són considerats responsables civils directes pel que respecta als béns objecte de comís, llevat que aquests renunciïn a la propietat, i s'ha de procedir a la vista de la causa i a dictar sentència declarant o no l'existència del delictes i decretant el comís definitiu o aixecant el comís provisionalment acordat.

Contra la sentència que acordi o aixequi el comís hi cap recurs d'apel·lació en la forma establerta a l'article 195.”

“Article 130

Si el Ministeri Fiscal demana el sobreseïment i no hi ha hagut constitució en acusació particular, el tribunal ha d'acordar que es faci saber la pretensió del fiscal a les persones que puguin estar interessades a exercir l'acció penal perquè dins el termini de 15 dies puguin exercir-la si ho consideren oportú; si no ho fan, el tribunal acorda el sobreseïment.

En el supòsit que ja hi hagi constitució en acusació particular, o constituïda aquesta en mèrits del que es disposa al paràgraf anterior, s'ha de donar el termini de 15 dies per a què formuli l'escrit sol·licitant l'obertura del judici oral i en el mateix escrit formuli la qualificació provisional dels fets i proposi les proves de les quals pretengui valer-se. La manca de presentació dins el termini referit

comporta el desistiment de l'acció penal i de l'acció civil en el procés penal amb la pèrdua de la qualitat de part.”

“Article 132

Qualificada la causa pel fiscal, es trasllada a les parts perquè en el termini de 15 dies l'acusació particular o privada i l'actor civil, si és el cas, formulin l'escrit de qualificació. La manca de presentació dins el termini referit comporta el desistiment de l'acció penal i de l'acció civil en el procés penal amb la pèrdua de la qualitat de part. Transcorregut el termini esmentat, els defensors dels processats i les tercers persones civilment responsables han de formular l'escrit de qualificació corresponent, acompanyat de les còpies corresponents per al Ministeri Fiscal i les altres parts.

Als escrits de qualificació s'han d'esmentar:

1. Els fets que es considerin provats.
2. La seva qualificació jurídica.
3. Les persones que es consideren responsables penals, i el seu grau de participació i les circumstàncies eximentes o modificatives de la responsabilitat penal que les afectin.
4. L'absolució o la pena que se sol·licita, llevat de l'actor o el responsable civil.
5. Les persones que es considerin responsables civils del delicte i la proporció interna de responsabilitat de cadascuna.
6. Les reclamacions civils que s'efectuïn.
7. Les proves que se sol·licitin. Si se sol·licita la pràctica d'una prova que comporti per part del tribunal la citació de persones perquè compareguin a la vista de la causa, la demanda s'ha de presentar almenys amb una anticipació de deu dies.”

“Article 163

Els delictes menors i les contravençions penals poden ser jutjats pel procediment d'ordenança penal sempre que el procediment no se segueixi, a més, per un delicte major.

També es pot fer ús del procediment d'ordenança penal quan, a més de resoldre sobre la responsabilitat penal, s'ha de resoldre sobre la responsabilitat civil derivada de la infracció penal. En aquest

supòsit, si no se'n pot fer pronunciament en el mateix acte, la qüestió ha de ser resolta en període d'execució de sentència, en què es determinen els responsables civils, el grau de responsabilitat i els quantums indemnitzatoris. Per garantir el dret a la defensa, s'ha d'atribuir advocat d'ofici al responsable penal, si no n'ha nomenat, i també, sempre que s'aculli al torn de benefici de pobresa, a qualsevol altra persona contra la qual es dirigeixi l'acció civil derivada del delicte.”

“Article 164

El batlle de guàrdia o el batlle instructor, després de revisar l'expedient policial, en qualsevol moment de la instrucció, fins i tot abans d'haver prestat davant seu declaració escrita l'inculpat, pot acordar, per ordenança penal, verbalment i sense cap altre tràmit llevat de la consulta prèvia al Ministeri Fiscal i al lletrat defensor amb relació als fets, les circumstàncies personals de l'interessat i la pena imposable, que s'han de manifestar també verbalment, la imposició conjunta o alternativa de les penes assignades per als delictes menors i les contravençions penals fins a un màxim de la meitat.”

“Article 165

Notificada l'ordenança a l'interessat, al seu lletrat si n'ha designat o al lletrat de guàrdia si no n'ha designat i al Ministeri Fiscal, aquest darrer i els interessats, amb consulta prèvia amb el seu lletrat, en aquell mateix acte, poden formular oposició per simple manifestació davant el secretari de la Batllia.

En defecte d'oposició l'ordenança esdevé ferma i executòria. En aquest cas es notifica en aquell mateix acte i per escrit l'ordenança penal, que ha de contenir un resum breu dels fets, la seva qualificació jurídica i la pena imposada i es comunica, si escau, al Registre d'Antecedents Penals.”

“Article 166

Si s'ha formulat oposició, l'ordenança queda sense efecte i la causa ha de ser jutjada per un altre batlle, com a Tribunal Unipersonal, que correspongui per torn o, en cas de delicte menor, després de practicar la instrucció, pel Tribunal de Batlles. El batlle que hagi acordat l'ordenança no pot formar part del tribunal i

inicia la instrucció del sumari estenent diligència per fer constar la pena proposada pel Ministeri Fiscal i la defensa, així com la pena acordada i no acceptada, prenent declaració al processat o a l'inculpat i practicant les diligències que convinguin, sense perjudici que posteriorment, si actua com a batlle de guàrdia, trameti l'expedient al batlle instructor que correspongui.

En qualsevol cas, les condicions de naturalesa similar a la pena proposada per ordenança que s'imposin per a la llibertat provisional del processat, han de ser aixecades d'ofici pel batlle instructor o el tribunal, com a molt tard arribat el moment en què s'hauria complert la pena proposada per ordenança, si s'hagués acceptat, tenint en compte les equivalències de penes fixades al Codi penal.”

“Article 196

Són susceptibles de recurs d'apel·lació:

1. Les sentències i els acords en matèria de menors que no hagin estat dictats en rebel·lia del condemnat.
2. Els autes de sobreseïment i les altres decisions que impedeixin la prossecució de la causa.
3. Els autes que, en període d'execució de sentència, fixin indemnitzacions de qualsevol naturalesa o resolguin sobre qualsevol incident, llevat que aquest Codi en disposi el contrari.
4. Les resolucions revocatòries de qualsevol benefici relatiu al compliment de la condemna a què es refereixen els articles 214, 221 i 234.
5. Les resolucions a què fa referència l'article 78 del Codi penal, així com les resolucions relatives a substitucions de mesures de seguretat, o a deixar sense efectes les suspensions o les substitucions a què fa referència l'article 77 del Codi penal.”

“Article 200

Interposat el recurs, el tribunal que ha dictat la resolució contra la qual es recorre remet la totalitat dels autes al tribunal competent, entrega una còpia del recurs al Ministeri Fiscal i a les altres parts, i les cita perquè en el termini de 15 dies compareguin davant el tribunal competent.

Dins el termini de la citació el Ministeri Fiscal i les altres parts poden oposar-se al recurs i a les proves sol·licitades davant el mateix tribunal competent.

El tribunal competent entrega còpia del nou recurs a les altres parts i al Ministeri Fiscal, que poden oposar-se a aquest recurs i a les proves sol·licitades, en el termini de 15 dies.”

“Article 202

El recurrent pot desistir del recurs, ja sigui expressament o ja sigui per incompareixença el dia de la vista. En cas d'haver-hi altres recursos, el procediment d'aquests segueix el seu curs. En cas contrari, la resolució objecte de recurs esdevé ferma i s'imposa el pagament de les costes al particular recurrent.

La vista és pública llevat del cas que el tribunal ordeni que se celebri totalment o parcialment a porta tancada, atesa la naturalesa del delictes.

El condemnat té dret a comparèixer a la vista, i a aquest efecte se l'ha d'informar del dia i l'hora de la celebració; també té dret que se li faciliti un intèrpret, si escau, i a tenir la darrera paraula. La incompareixença del condemnat, llevat que al·legui causa justificada a criteri del tribunal, no suspèn la celebració de la vista ni la resolució del recurs.

La vista comença amb la pràctica de les proves admeses i continua amb els informes, en primer lloc, del fiscal o de l'acusació particular o privada o de l'actor civil si han interposat recurs, o de l'advocat del recurrent en cas contrari. En cas d'haver estat interposats diversos recursos, el tribunal concedeix un sol torn d'intervenció a cada part, i s'intervé en l'ordre següent: el Ministeri Fiscal, si és recurrent; les acusacions particulars o privades, si són recurrents, per ordre de data d'interposició dels recursos; els actors civils, si són recurrents, per ordre de data d'interposició dels recursos i, en darrer lloc, els advocats dels condemnats recurrents també per ordre de la data d'interposició dels recursos. Finalment intervenen les parts recorregudes que no hagin formulat recurs.

El tribunal pot fer aclarir o puntualitzar qualsevol punt o qüestió que consideri d'interès per a la decisió.

A la fi es concedeix la paraula al condemnat si hi és present.

Són aplicables les normes dels articles 155 i següents del present Codi pel que fa al bon ordre de les sessions.”

“Article 205

L'execució de les sentències que recaiguin en els judicis per contravencions penals correspon al batlle; pels delictes menors, al ponent del Tribunal de Batlles; i pels delictes majors, al ponent del Tribunal de Corts. Els incidents en període d'execució són resolts pels mateixos tribunals, respectivament.”

“Article 208

El compliment a Andorra de les penes privatives i restrictives de llibertat s'ajusta al que disposen les lleis especials i els reglaments corresponents.

S'ha d'abonar enterament el temps de presó preventiva, el temps d'arrest i el temps de privació de permís d'arma o de conduir que s'hagi efectuat durant la instrucció de la causa, tenint en compte, si escau, les equivalències de l'article 43 del Codi penal i el que es disposa a l'article 110 apartat 2, lletra c) del present Codi.

Els beneficis relatius a la reducció o al compliment de les penes de presó ferma són acumulables dins els límits previstos per la llei.”

“Article 213

En el cas d'arrest de cap de setmana o d'arrest parcial diari en dependència separada del centre penitenciari o al propi domicili, correspon als tribunals fixar els horaris i les condicions particulars d'execució. Quan existeixi control monitoritzat, les despeses van a càrrec de l'interessat llevat que no disposi de recursos econòmics suficients.”

“Article 214

Contra la decisió que adopti el tribunal, en el supòsit de l'article 64.3 del Codi penal, que pot adoptar-se en la mateixa sentència o mitjançant un aute raonat posterior, o en el supòsit de l'article 63, que s'adopta en aute raonat posterior, es pot interposar recurs d'apel·lació.”

“Article 219

El tribunal, d'ofici o a instància d'una part, d'acord amb el que disposa l'article

63 del Codi penal, pot modificar les obligacions imposades o bé disminuir el termini durant el qual seran aplicables, després d'informe escrit del fiscal, de la defensa i, si escau, de la part perjudicada.”

“Article 221

En cas d'incompliment de les condicions de la suspensió o en cas de manca de notificació de canvi de domicili, el tribunal adopta la decisió corresponent d'acord amb el que disposa l'article 64.4 del Codi penal, després d'audiència de les parts. Tanmateix, el tribunal pot acordar immediatament la revocació provisional. En aquest cas ha de resoldre definitivament en el termini màxim d'un mes, si el condemnat ha estat empresonat. Contra les decisions, tant provisionals com definitives, que s'adoptin es pot interposar recurs d'apel·lació.”

“Article 230

El condemnat que, en període d'execució de sentència, hagi complert almenys les dues terceres parts de la pena de presó ferma, després d'haver-se aplicat els beneficis de l'article 209 si és el cas, pot sol·licitar acollir-se al règim de semilibertat amb o sense control monitoritzat, per un termini igual a la durada de la pena que li quedi per complir, amb independència del que disposa l'article anterior.

Acordada la semilibertat pel tribunal en mèrits del present article o de l'article anterior, i transcorreguda la meitat del termini previst per la semilibertat, el tribunal, d'ofici o a instància del pres, pot acordar la seva llibertat condicional per un termini igual a la durada de la pena que li quedi per complir.

Els tribunals poden atorgar igualment la llibertat condicional al condemnat, hagi o no estat expulsat, quan hagi complert les cinc sisenes parts de la pena de presó ferma imposada en la sentència, o del ròssec resultant després de l'aplicació del benefici establert a l'article 209 i amb independència de si la pena de presó ha estat substituïda per la d'arrest domiciliari prevista a l'article 210 del present Codi.”

“Article 232

El tribunal acorda o denega l'acolliment al règim de semilibertat o de llibertat condicional, en funció dels elements

acreditatius de les possibilitats de reinserció social del condemnat.”

“Article 264

La cancel·lació produeix l'anul·lació de l'antecedent a què afecti.”

Article 3

Delegació

Es delega el Govern perquè en el termini de sis mesos a partir de la data d'entrada en vigor de la present Llei publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra el text refós del Codi de procediment penal incloent-hi totes les modificacions realitzades.

Disposició final

La present Llei entrarà en vigor al cap de sis mesos de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 21 de febrer del 2005

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Lleis ordinàries

Llei 2/2005, del 21 de febrer, de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la licitació del concurs per l'equipament del nou Centre Penitenciari de la carretera de la Comella

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 21 de febrer del 2005 ha aprovat la següent:

Llei 2/2005, del 21 de febrer, de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la licitació del concurs per l'equipament del nou Centre Penitenciari de la carretera de la Comella

Vista la necessitat de disposar de la quantitat suficient per poder procedir a la licitació del concurs indicat;

Atès que no hi ha dotació inicial pel subconcepte escaient en la Llei del pressupost per a l'exercici 2004;

Vist que el Govern per acord de 4 de novembre del 2004 ha aprovat un avenç de fons per l'import de 449.164,60 euros per dotar la partida pressupostària corresponent;

El Govern, amb informe de la Intervenció General, ha acordat la presentació de la següent:

Llei

Article 1

S'aprova un crèdit extraordinari per un import de 449.164,60 euros, per a la partida pressupostària 720 Departament d'Obres Públiques - 60390 Altra maquinària i equipament - 1994-0000000014 Centre Penitenciari, per al Ministeri d'Ordenament Territorial.

Article 2

Aquest crèdit extraordinari es finançarà mitjançant la reducció de

449.164,60 euros de la partida pressupostària 720 Departament d'Obres Públiques - 60700 Construcció de carreteres - 2004-0000000006 Vial de la Unió.

Article 3

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 21 de febrer del 2005

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Llei 3/2005, del 21 de febrer, de modificació del tipus de gravamen de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 21 de febrer del 2005 ha aprovat la següent:

Llei 3/2005, del 21 de febrer, de modificació del tipus de gravamen de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers

Exposició de motius

El 14 de maig del 2002 es va aprovar la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers, que va entrar en vigor el 13 de juny del mateix any.

Atesa la propera introducció dels nous impostos indirectes en sectors de l'economia que actualment no es troben gravats, així com les futures necessitats econòmiques de l'Administració, resulta convenient actualitzar el tipus de gravamen actualment vigent de l'impost indi-